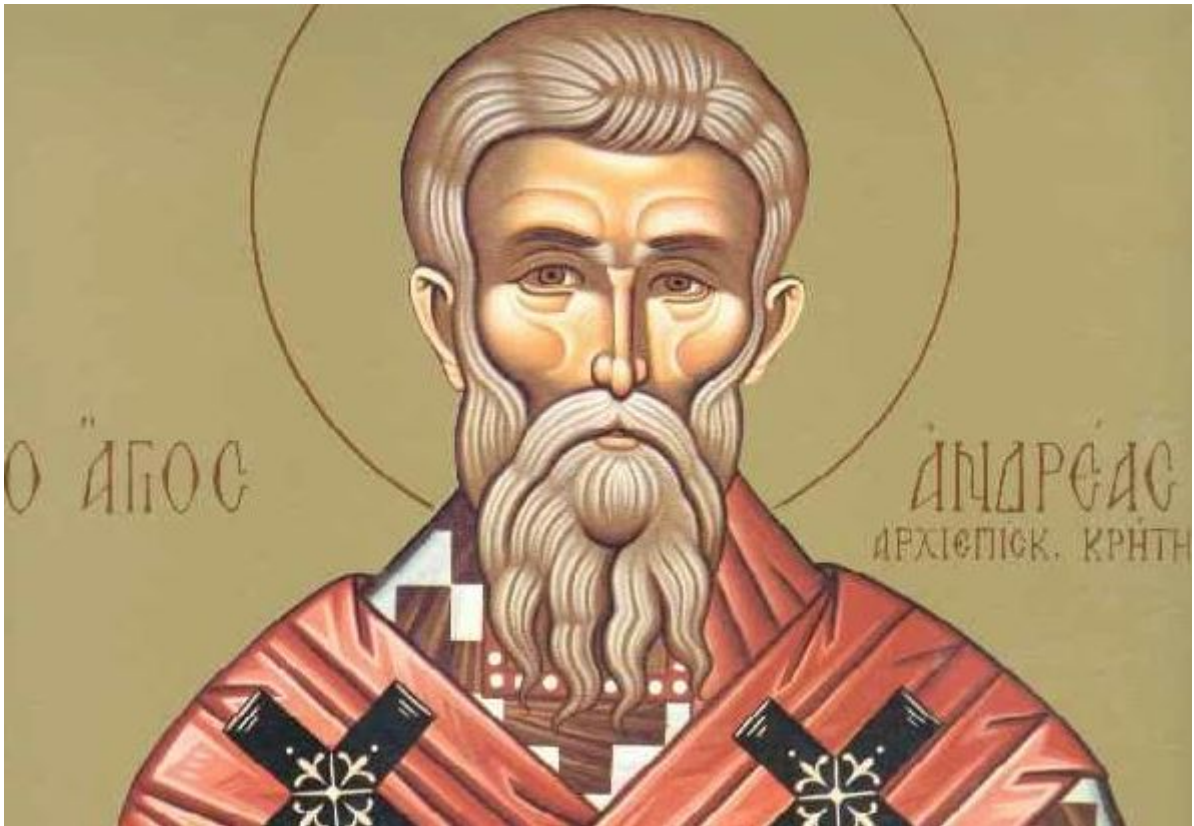

Άγιος Ανδρέας, Αρχιεπίσκοπος Κρήτης

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Εκκλησία τιμά σήμερα τη μνήμη του Αγίου Ανδρέου, αρχιεπισκόπου Κρήτης του Ιεροσολυμίτου, ποιητού του μεγάλου κανόνος, και Μιχαήλ του Χωνιάτου, αρχιεπισκόπου Αθηνών (†1220). Επίσης, εορτάζουμε την εύρεση του Λειψάνου της Αγίας Ανυσίας από τη Θεσσαλονίκη. Πανηγυρίζει η συμπρωτεύουσα, η βασίλισσα του Θερμαϊκού, και ο μεγαλοπρεπής ναός του Αγίου Δημητρίου, ο οποίος φιλοξενεί το ιερό λείψανο της Αγίας Ανυσίας. Επίσης, σήμερα Β' Κυριακή του Ματθαίου τιμάται η Σύναξη πάντων των εν τω Αγίω Όρει διαλαμψάντων πατέρων.

Ο Άγιος Ανδρέας, αρχιεπίσκοπος Κρήτης, γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Δαμασκό της Συρίας. Επιδόθηκε στη σπουδή της θύραθεν παιδείας, δηλ. της αρχαίας ελληνικής φιλοσοφίας, και κατόπιν στη μελέτη των Αγίων Γραφών και της Παράδοσης της Εκκλησίας, δηλ. της κατά Θεό φιλοσοφίας.

Στη συνέχεια, έγινε μοναχός και υπηρέτησε κοντά στον πατριάρχη Ιεροσολύμων Θεόδωρο, του οποίου αναδείχθηκε γραμματέας. Ο Πατριάρχης τον εκτιμούσε και τον θαύμαζε τόσο πολύ για τις γνώσεις του, την καθαρότητα της σκέψης του, καθώς και την ευθύτητα του χαρακτήρα του, ώστε τον έστειλε ως αντιπρόσωπό του στην ΣΤ΄ Οικουμενική Σύνοδο, που συγκροτήθηκε στην Κων/πολη το 680 μ.Χ. Αφορμή για τη σύγκληση της Οικουμενικής Συνόδου ήταν η κακοδοξία των αρχιεπισκόπων Κων/πόλεως Σεργίου και Ρώμης Ονωρίου, οι οποίοι υποστήριζαν ότι ο Χριστός έχει μόνο μία θέληση. Η Σύνοδος καταδίκασε το μονοθελητισμό και όρισε ότι, όπως στο πρόσωπο του Χριστού υπάρχουν δύο φύσεις, η θεία και η ανθρώπινη, έτσι υπάρχουν και δύο θελήσεις και ενέργειες, η θεία και η ανθρώπινη, με τη σαφή θεολογική εξήγηση ότι η ανθρώπινη υποτάσσεται στη θεία θέληση.

Ο Άγιος Ανδρέας είναι ο συγγραφέας του «Μεγάλου Κανόνα», που είναι ένα μακροσκελές ποιητικό έργο, γραμμένο με συντριβή καρδιάς και το οποίο καλεί τους πιστούς σε μετάνοια, κατά την περίοδο της μεγάλης τεσσαρακοστής. Ψάλλεται σε τέσσερα μέρη την Α΄ Εβδομάδα των Νηστειών και ολόκληρος το εσπέρας της Τετάρτης του Μεγάλου Κανόνα, της Ε΄ Εβδομάδας των Νηστειών.

Η θεολογική γνώση, η εκκλησιαστική πνευματική εμπειρία και τέχνη, όπως η ποίηση και η μουσική, συνδυάζονται κατά τον καλύτερο τρόπο στο πρόσωπο του ανθρώπου που με ταπείνωση και προσευχή αξιοποιεί και εμπλουτίζει τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου